

Formularz UK1	Sygnatura akt	<i>IV K 90/21</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	T. O.	Został uznany za winnego tego, że w dniu 21 lutego 2020 roku w Ł., działając w celu uzyskania kredytu w kwocie 250.000 złotych na rzecz prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej P. T. O., wystąpił o przyznanie tego kredytu do (...) Bank (...) SA Oddział w Ł. przedkładając nierzetelne	

		<p>dokumenty o dochodach osiągniętych przez P. T. O. w 2019 roku oraz styczniu 2020 roku, w postaci deklaracji PIT-36L, PIT/B i wydruków podatkowej księgi przychodów i rozchodów, w których zawarte zostały okoliczności nieprawdziwe, a mające istotne znaczenie dla uzyskania wnioskowanego kredytu, czyli czynu z art. 297 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	dowód	Nr karty	
<p>1. T. O. od 1 października 2014 roku prowadzi działalność gospodarczą pod Firmą (...) polegającą na wspomaganiu usług finansowych z wyłączeniem ubezpieczeń i funduszy emerytalnych. Rozliczenia podatkowe tej działalności prowadzi w Urzędzie Skarbowym W. W.. Dnia 19 lutego 2020 roku złożył w tym urzędzie, drogą elektroniczną, deklaracje PIT-36L oraz PIT/B. Z deklaracji tych wynikało, że przychód w jego Firmie (...) w roku 2019 wyniósł 862.945,57 złotych, zaś dochód 151.403,41 złotych. Do 18 grudnia 2020 roku T. O. nie złożył żadnych korekt do tych deklaracji.</p>	<p>Wydruk z (...) Informacja z Urzędu Skarbowego Wydruki z systemu skarbowego</p>	<p>10 20, 56 21</p>	
2. 21 lutego 2020 roku w Oddziale Banku (...) mieszczącym się w Ł. przy	Wniosek wraz z załącznikami	10 48v-49, 109	

<p>ulicy (...), T. O. złożył wniosek o przyznanie mu kredytu gotówkowego w kwocie 250.000 złotych na zakupy związane z bieżącą działalnością jego Firmy (...). We wniosku określił, że kredyt przeznaczony zostanie na zakupy związane z bieżącą działalnością jego firmy. Do wniosku załączył dokumenty w postaci wydruków z programu informatycznego (...): deklaracji PIT-36L i PIT/B za 2019 rok oraz Urzędowego Poświadczenia Odbioru deklaracji PIT-36L z 19 lutego 2020 roku, jak również dokumenty postaci: wydruku z Bazy (...) dotyczącej Firmy (...), kopii dowodu osobistego, wydruków podatkowej księgi przychodów i rozchodów za 2019 rok i styczeń 2020 roku. Dokumenty te przyjęła od T. O. M. D. Klienta B.. Zweryfikowała tożsamość T. O. na podstawie jego dowodu osobistego. W jej obecności T. O. złożył podpisy na każdej stronie wniosku oraz składanych wraz z wnioskiem dokumentów.</p>	<p>Zeznania M. K. (1)</p>		
<p>3. Z deklaracji skarbowych złożonych przez T. O. wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu wynikało, iż w roku 2019 jego przychody wyniosły 1.200.945,57 złotych, zaś dochód 401.403,41 złotych, natomiast z</p>	<p>Załączniki do wniosku</p>	<p>10</p>	

<p>wydruków podatkowej księgi przychodów i rozchodów za styczeń 2020 roku wynikało, iż jego przychody osiągnęły wartość 46.398,69 złotych, przy wydatkach poczynionych w tym czasie na poziomie 12.050 złotych.</p>			
<p>4. Po złożeniu kompletnego wniosku przez T. O. M. K. (2) przesłała go do komórki banku zajmującej się analizą wniosków. Tam, po wprowadzeniu danych do systemu ustalono, iż dane podane we wniosku są niezgodne. Wówczas podjęto decyzję o odmowie przyznania kredytu. O decyzji tej M. K. (2) telefonicznie poinformowała T. O..</p>	<p>Zeznania E. S. Zeznania M. K. (2)</p>	<p>33v 48v – 49, 109</p>	
<p>5. T. O. urodził się w (...) roku w W., jest obywatelem polskim, legitymuje się wykształceniem średnim, z zawodu jest ekonomistą, jest kawalerem, posiada syna w wieku 2 lat pozostającego na jego utrzymaniu, utrzymuje się z prowadzenia własnej działalności gospodarczej zajmującej się pośrednictwem finansowym, z której uzyskuje dochody roczne w wysokości 151.403,41 złotych, nie posiada majątku ruchomego większej wartości, jest właścicielem 1/2 lokalu mieszkalnego w W. o</p>	<p>Dane osobowe Dane o karalności Wydruk księgi wieczystej</p>	<p>68 70 72 - 73</p>	

powierzchni 193 m2, nie był w przeszłości karany za przestępstwa.			
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	<p>Informacje Urzędu Skarbowego</p> <p>Wydruki dokumentów z Urzędu Skarbowego</p> <p>Wydruk z (...)</p>	<p>Za w pełni wiarygodne sąd uznał dowody z wydruku z bazy (...), a także informacji nadesłanych przez Urząd Skarbowy W. W. w zakresie dat złożenia przez oskarżonego deklaracji oraz ich treści. Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania rzetelności sporządzenia powyższych dokumentów oraz danych w nich zawartych. Zostały opracowane przez uprawnionych i prawidłowo przeszkolonych urzędników. Zawarte w tych dokumentach dane pochodzą z właściwych rejestrów i nie były przez żadną ze stron kwestionowane. Nie bez znaczenia dla pozytywnej oceny treści deklaracji nadesłanych przez Urząd Skarbowy pozostawało i to, że oskarżony nie kwestionował złożenia dokumentów o takiej treści do Urzędu Skarbowego, zastrzegając jedynie, iż dane te w późniejszym</p>	

		<p>okresie korygował. W tej części natomiast sąd nie dał wiary oskarżonemu. Urzędnik sporządzający informacje i dokonujący wydruków deklaracji zawartych w systemie nie miał motywu do tego, aby zataić fakt złożenia korekty, a jednocześnie takim działaniem naraziłby się na odpowiedzialność dyscyplinarną i karną (z art. 231 k.k.). W tym stanie rzecz sąd wykluczył, aby informacja z Urzędu Skarbowego była nierzetelna w zakresie braku korekty zeznania podatkowego T. O..</p>	
<p>2, 3, 4.</p>	<p>Zeznania M. K. (1), Zeznania E. S. Wniosek i załączniki</p>	<p>Sąd za wiarygodne uznał zeznania M. K. (1) i E. S.. Zeznania omawianych świadków są logiczne, spójne i konsekwentne. Znajdują odzwierciedlenie w załączonych do akt dokumentach dotyczących czynności i procedur przyjęcia i rozpoznania wniosku złożonego przez oskarżonego. Udział obydwu świadków w sprawie wynikał z wykonywania czynności zawodowych, a nie osobistej znajomości z oskarżonym, czy też osobistego zaangażowania w sprawę. Nie bez znaczenia dla pozytywnej oceny omawianych dowodów pozostawało i to, że oskarżony nie kwestionował podawanych przez świadków okoliczności o</p>	

		<p>kluczowym dla sprawy charakterze, to jest tego, jakiej treści deklaracje podatkowe PIT-36L i PIT/B oraz wydruki z podatkowej księgi przychodów i rozchodów oskarżony załączył do wniosku. Nadto zeznania świadków pozostają we wzajemnej pozytywnej korelacji i takiejż korelacji z dokumentami pozostającymi w dyspozycji banku.</p> <p>W zakresie tychże dokumentów sąd uznał zaś, iż dokumenty te mogą stanowić podstawę ustaleń tego, że zostały sporządzone i złożone przez oskarżonego, że złożone zostały w Banku (...) w jego (...) oddziale oraz, że celem ich złożenia było uzyskanie przez oskarżonego kredytu. W zakresie treści tychże dokumentów, sąd nie oparł na nich ustaleń faktycznych w sprawie. Negatywna ocena wartości dowodowej danych zawartych w deklaracjach podatkowych załączonych do wniosku oraz wydrukach z podatkowej księgi przychodów i rozchodów, wynika ze sprzeczności tychże treści z dokumentami złożonymi w Urzędzie Skarbowym.</p>	
5.	<p>Dane o karalności</p> <p>Wydruk z księgi wieczystej</p> <p>Dane osobowe</p>	<p>Za w pełni wiarygodne sąd uznał dowody z informacji o karalności oskarżonego oraz wydruku</p>	

	<p>z księgi wieczystej. Brak jest podstaw do kwestionowania rzetelności sporządzenia powyższych dokumentów oraz danych w nich zawartych. Zostały opracowane przez uprawnionych i prawidłowo przeszkolonych urzędników. Zawarte w tych dokumentach dane pochodzą z właściwych rejestrów i nie były przez żadną ze stron kwestionowane.</p> <p>Sąd za wiarygodne uznał oświadczenie oskarżonego w zakresie podanych przez niego danych osobowych. Brak jest podstaw do zakwestionowania prawdziwości podanych przez oskarżonego danych w szczególności, iż znalazły one potwierdzenie w danych o karalności. Jedynie w zakresie dochodów uzyskiwanych średniomiesięcznie sąd oparł się na danych z urzędu skarbowego nie zaś deklaracjach oskarżonego złożonych podczas przesłuchania. Podawana wówczas przez T. O. wysokość miesięcznych dochodów jest znacząco niższa niż ta wynikająca z deklaracji za 2019 roku.</p>	
<p>2.2 Dowody nieuwzględnione przy ustalaniu faktów</p>		

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	punkt rozstrzygnięcia wyroku	Oskarżony	
3.1 Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	T. O.	
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Sąd uznał, odmiennie od żądań prokuratora, że zachowanie oskarżonego stanowiło czyn wypełniający dyspozycję art. 297 § 1 k.k.</p> <p>Ponieważ w sprawie zarysowały się różnice na tym tle pomiędzy zapatrywaniami oskarżyciela publicznego a zapatrywaniami i ustaleniami sądu, analizę kwestii kwalifikacji prawnej czynu sąd rozpoczął od zacytowania treści art., 297 § 1 k.k. W przepisie tym określono, że: „Kto, w celu uzyskania dla siebie lub kogo innego, od banku lub</p>			

jednostki organizacyjnej prowadzącej podobną działalność gospodarczą na podstawie ustawy albo od organu lub instytucji dysponujących środkami publicznymi - kredytu, pożyczki pieniężnej, poręczenia, gwarancji, akredytywy, dotacji, subwencji, potwierdzenia przez bank zobowiązania wynikającego z poręczenia lub z gwarancji lub podobnego świadczenia pieniężnego na określony cel gospodarczy, instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego, przedkłada podrobiony, przerobiony, poświadczający nieprawdę albo nierzetelny dokument albo nierzetelne, pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego, instrumentu płatniczego lub zamówienia, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5”.

W ocenie sądu nie ulega wątpliwości, że oskarżony wystąpił o kredyt, która to okoliczność świadczy o wypełnieniu pierwszego znamienia omawianego przepisu. Nie budzi też zastrzeżeń, że wystąpił o kredyt dla prowadzonej przez siebie jednoosobowo firmy, co świadczy o wypełnieniu kolejnego znamienia występku z art. 297 § 1 k.k.

Że wystąpił do banku, co również mieści się w zakresie wymienionym w treści omawianego przepisu oraz, że występując o kredyt z przedłożył dokumenty zawierające nierzetelne dane o uzyskiwanych przez swoją firmę dochodach, które to dane miały istotne znaczenie dla uzyskania tegoż kredytu, w postaci deklaracji PIT-36L i PIT/B za 2019 rok oraz wydruków z podatkowej księgi przychodów i rozchodów za 2019 roku i styczeń 2020 roku, i które to okoliczności wypełniają ostatnie ustawowe znamię przestępstwa

stypizowanego w art. 297 § 1 k.k. Należy podkreślić, że do przypisania konkretnej osobie czynu z art. 297 § 1 k.k. niezbędne jest wykazanie, iż osoba ta działała umyślnie, z zamiarem kierunkowym uzyskania kredytu. W ocenie sądu zachowanie oskarżonego było umyślne i nakierunkowane na osiągnięcie celu w postaci uzyskania kredytu na rzecz swojej firmy. Sąd wykluczył, aby podanie bankowi przez oskarżonego, nieprawdziwych danych w zakresie wysokości przychodów i dochodów firmy (...) miało przypadkowy charakter, wynikający z lekkomyślności lub niedbalstwa. Przecież przygotowanie załączonych do wniosku

dokumentów winno się sprowadzić do technicznego ich wydruku z systemu elektronicznego Urzędu Skarbowego do którego zostały przesłane. W rozpoznawanej sprawie nie miało to miejsca. Gdyby oskarżony w taki właśnie sposób działał, to treść załączonych do wniosku kredytowego dokumentów byłaby zgodna z treścią dokumentów przesłanych do Urzędu Skarbowego. W rzeczywistości treści dokumentów złożonych w urzędzie i do banku były różne, co oznacza, że oskarżony dokumenty złożone w (...) musiał stworzyć odrębnie, wykorzystując do tego program Przedsiębiorstwa (...) (co wynika z treści wydruków). O świadomym i kierunkowym działaniu oskarżonego świadczy również i to, że wraz z tymi odrębnie stworzonymi dokumentami podatkowymi, do wniosku załączył rzeczywiste, Rządowe Poświadczenie Odbioru dokumentu urzędowego z 19 lutego 2020 roku, a także to, iż wypełniając wniosek złożył oświadczenie o aktualności wszystkich złożonych dokumentów oraz zapewnienie, że nie zostały złożone żadne wnioski mające na celu wprowadzenie zmian w ww. dokumentach (pierwsza strona wniosku). Wszystkie

powyższe okoliczności przekonały sąd do uznania, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona czynu z art. 297 § 1 k.k.

Sąd nie podzielił zapatrywania prokuratora co do tego, że materiał zebrany w sprawie jest wystarczający do uznania, iż oskarżony swoim zamiarem obejmował nie tylko uzyskanie kredytu, ale także to, że nie będzie dokonywał jego spłaty, w przypadku zawarcia umowy. Wersja taka jest oczywiście możliwa, tyle tylko, że do przypisania oskarżonemu wypełnienia znamion czynu z art. 286 § 1 k.k. w stadialnej jego formie usiłowania, nie wystarczy przyjęcie pewnej hipotetycznej możliwości, lecz kategoryczne wykazanie, iż w chwili składania wniosku o kredyt oskarżony swoim kierunkowym zamiarem obejmował dokonanie wyłudzenia. W ocenie sądu w tej kwestii w sprawie rysują się wątpliwości o kapitalnym charakterze, które zgodnie z zasadą art. 5 § 2 k.p.k. należało rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego. Oprócz przyjętej bowiem przez oskarżyciela publicznego wersji o kierunkowym działaniu oskarżonego w celu wyłudzenia kredytu, bardzo możliwą w ocenie sądu jest również wersja,

że dążył on jedynie do uzyskania kredytu z zamiarem dokonywania regularnej jego spłaty. Do takiego wniosku doprowadziła sąd analiza sytuacji osobistej i majątkowej oskarżonego. Po pierwsze nie był on nigdy osobą karaną, w tym co oczywiste, za przestępstwa przeciwko mieniu. Przed złożeniem przedmiotowego wniosku o kredyt prowadził od 5 lat Firmę (...), z której, osiągał stałe dochody, które w 2019 roku osiągnęły poziom kilkunastu tysięcy miesięcznie netto. Wynika to wprost z deklaracji będących w posiadaniu Urzędu Skarbowego W. W.. Taki poziom dochodów wystarczał na obsługę rat kredytu będącego przedmiotem rozpoznania. Nadto oskarżony jest właścicielem mieszkania w W. o dużym metrażu i wartości, na który zaciągnął kredyt hipoteczny. Co do tego kredytu brak jest informacji, aby nie był przez oskarżonego regularnie spłacany. Te wszystkie okoliczności przekonały sąd do uznania, iż równie prawdopodobną, jak nie bardziej, od wersji przyjętej przez prokuratora arbitralnie, jest ta, że oskarżony dążąc do uzyskania kredytu miał zamiar dokonywania regularnej jego spłaty. Stąd też sąd

z opisu i kwalifikacji prawnej przypisanego czynu wyeliminował art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 13 § 1 k.k.

Wracając do kwestii załączonych przez oskarżonego do wniosków dokumentów w postaci deklaracji PIT-36L i PIT/B za 2019 rok i styczeń 2020 roku oraz wydruków z podatkowej księgi przychodów i rozchodów za 2019 roku i styczeń 2020 roku podnieść należy, iż i w tym wypadku sąd nie podzielił zapatrywania prokuratora co do tego, że posłużenie się tymi dokumentami w postępowaniu o udzielenie kredytu wypełniło znamiona czynu z art. 270 § 1 k.k. i w związku z tym opis i kwalifikacja tego przestępstwa winna mieć odniesienie w przypisanym oskarżonemu występku. Przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. polega na fałszu materialnym dokumentu albo posłużenia się dokumentem dotkniętym takim fałszem. Nie ma przy tym znaczenia, czy dokument ten miał formę papierową, elektroniczną, czy jeszcze inną, albowiem dokumentem może być każdy przedmiot posiadający cechy wymienione w treści art. 115 § 14 k.k. W niniejszej sprawie bezsporne jest to, że deklaracje elektroniczne

PIT i elektroniczna księga przychodów i rozchodów są dokumentami. Niemniej jednak przekładając omówione reguły art. 270 § 1 k.k. na grunt rozpoznawanej sprawy stwierdzić, że przedłożone przez oskarżonego do (...) dokumenty nie stanowiły przerobionych oryginałów księgi przychodów i rozchodów oraz deklaracji PIT złożonych w Urzędzie Skarbowym. Jak wynika bowiem z nadesłanych z Urzędu Skarbowego W. W. informacji w urzędzie tym nadal znajdują się dane i deklaracje oryginalne w formie elektronicznej, w których podane są rzeczywiste dochody oskarżonego. Choć prokurator nie zabezpieczył elektronicznej księgi przychodów i rozchodów Firmy (...) wnioskować należy, że i tam dane te są zgodne z danymi przekazanymi do właściwego urzędu skarbowego. W tym stanie rzeczy deklaracje skarbowe i wydruki z księgi przychodów i rozchodów przedłożone przez oskarżonego w banku są dokumentami nowo wytworzonymi, na potrzeby postępowania kredytowego, a nie dokumentami dotkniętymi fałszem materialnym. Stąd sąd zobligowany został do wyeliminowania z kwalifikacji prawnej i

opisu tych fragmentów, które dotyczyły przerobienia przedmiotowych dokumentów i posłużenia się nimi.

Uwypuklenia wymaga przy tym i to, że uznanie przez sąd, iż oskarżony nie podrobił przedłożonych w banku dokumentów w sposób materialny i nie posłużył się nimi nie spowodowało uznania, iż okoliczność ta ma wpływ na możliwość uznania T. O. winnym przypisanego mu czynu z art. 297 § 1 k.k. W znamionach tego przestępstwa wymienione jest posłużenie się dokumentem nierzetelnym. W ocenie sądu z taką sytuacją mamy do czynienia w rozpoznawanej sprawie. T. O. jako właściciel Firmy (...) był i jest osobą uprawnioną do wystawiania dokumentów dotyczących tej firmy. Odpowiada również za treść tychże dokumentów. Ponieważ dokumenty, które przedłożył on w (...) w Ł. były przez niego wystawione, a zawierały treści nieprawdziwe, to zachowanie oskarżonego wypełniło omówione znamiona czynu z art. 297 § 1 k.k. w formie posłużenia się nierzetelnymi dokumentami.

4. Kary, środki karne, przepadek, środki

kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. O.	1	1	<p>Jako okoliczności obciążające sąd uznał:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zaplanowanie przestępstwa, - dużą wartość mienia zagrożonego przestępstwem, <p>Jako okoliczności łagodzące sąd uznał:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dotychczasową niekaralność, - prawidłowy sposób życia przed i po popełnieniu przestępstwa. <p>Mając na względzie powyższe okoliczności oraz górną i dolną granicę zagrożenia sąd orzekł względem oskarżonego karę 1 pozbawienia wolności uznając, że będzie ona karą sprawiedliwą, adekwatnie dolegliwą, ułatwiać będzie osiągnięcie wobec oskarżonego celów wychowawczych i nie będzie w odbiorze społecznym odbierana jako zbyt łagodna lub surowa, co wpłynie na prawidłowe kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa.</p>
T. O.	2	1	Uwzględniając prowadzenie przez

			oskarżonego poprawnego życia zawodowego, relatywnie młody wiek sąd uznał, że w przypadku T. O. nie jest konieczne bezwarunkowe wykonanie orzeczonej względem niego kary pozbawienia wolności. W ocenie sądu dla osiągnięcia celów kary względem tego oskarżonego oraz wdrożenia go do przestrzegania porządku prawnego, w tym zapobieżenia powrotowi do przestępstwa wystarczające będzie poddanie go próbie. Uwzględniając wagę czynu, jego skutki oraz granice probacji wyznaczone przepisami prawa sąd uznał, że maksymalny trzyletni okres próby będzie adekwatnym okresem do monitorowania zachowania oskarżonego i zachodzących w nim zmian.
T. O.	3	1	W celu dodatkowego zabezpieczenia oskarżonego T. O. przed powrotem do przestępstwa oraz mając na względzie, iż wobec oskarżonego nie został zastosowany środek karny, sąd zobowiązał go do informowania sądu w okresach sześciomiesięcznych o przebiegu okresu próby.
T. O.	4	1	Dla wzmocnienia funkcji wychowawczej Sąd na podstawie art. 71 §

			1 k.k. zasądził od oskarżonego grzywnę w wymiarze 200 stawek dziennych po 20 złotych każda uznając, że wobec warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, grzywna będzie stanowiła główną, realnie odczuwalną przez niego dolegliwość. Ustalając wysokość grzywny sąd wziął pod uwagę bieżącą sytuację majątkową oskarżonego, który uzyskuje przeciętne, ale stałe dochody. Grzywnę w orzeczonym wymiarze sąd uznał, za adekwatnie dolegliwą i nie wpływającą na możliwości zaspokojenia przez oskarżonego kosztów koniecznego utrzymania jego i jego rodziny.
5. INNE ROZSTRZYGNIĘCIA ZAWARTE W WYROKU			
oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. Inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza			

w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę		
7. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3.	Sąd zasądził od T. O. kwotę 650 złotych tytułem kosztów postępowania na którą składały się opłaty od kar i wydatki Skarbu Państwa uznając, że ich uiszczenie nie wpłynie na możliwość zaspokojenia przez oskarżonego kosztów jego koniecznego utrzymania.	
8. PODPIS		